

Klaus Iohannis ismét éles hangú kritikát fogalmazott meg a magyar közösség ellen

Klaus Iohannis ismét előhúzta a magyar kártyát. Múlt heti, elfogadhatatlan nyilatkozatát egy újabb kritikus bejelentéssel próbálja megindokolni. Az RMDSZ immár harminc éve a magyar közösség anyanyelvhasználatának megerősítéséért és kibővítéséért küzd a parlamentben, de nem annak sötét szobáiban, ahogyan azt az államelnök állítja, hanem a plénum előtt mindig alkotmányosan.

A „kisebbségi szempontból példaértékű Romániában” az államelnök tulajdonképpen azt nehezményezi, hogy a 2001 óta érvényben levő jogaink megerősítését, és közösségi szimbólumaink büntetlen használatát kérjük. A kodifikációs hullám húsz évvel ezelőtt, 2001-ben a közigazgatási törvény módosításával kezdődött. 2003-ban, az alkotmány módosításával a húsz százalékos kisebbségi lakossággal rendelkező településeken a nyelvi jogok használata törvényi erőre emelkedett.

A mostani törvénymódosítás tétje, hogy kötelező módon alkalmazzák az alkotmány előírásait, illetve hogy azok ott is alkalmazhatóak legyenek, ahol 2001-ben sem élt már húsz százaléknyi magyarság, de az önkormányzat úgy dönt, hogy biztosítja a nyelvi jogokat. Erre azért volt szükség, mert számos pert vesztek el azok az önkormányzatok, akik kitették magyarul a helységnevtáblát, ami után több peres eljárás is indult az önkormányzatok ellen, és a román bíróságok sorra igazat adtak a feljelentőknek.

Az RMDSZ 2018-ban tehát a kisebbségi jogok biztosítását kérte, amikor az új közigazgatási törvénykönyvbe a javaslatukra bekerült, hogy a kisebbségek korábban szerzett anyanyelvhasználati jogai utólag nem korlátozhatók. Az új törvénykönyv rögzítette, hogy ezután az önkormányzat önálló döntése alapján ott is lehet alkalmazni a kisebbségi jogokat, ahol a kisebbség aránya nem éri el a húsz százalékot. A törvénykönyvet a parlament 2018. július 9-én megszavazta, de az akkori ellenzéki, most kormányzó, Nemzeti Liberális Párt (PNL) és az államelnök, Klaus Iohannis is megtámadta azt az Alkotmánybíróságon. Az államelnök a már megszerzett jogokat is nehezményezte beadványában.

Egy év elteltével, 2019. július 3-án sürgősségi kormányrendelettel fogadta el a Dăncilă-kormány a szociáldemokrata kormánypárt (PSD) által kidolgozott új közigazgatási törvénykönyvet. Mivel ez számos ponton csorbította a magyar közösség megszerzett jogait, az RMDSZ módosító javaslatot nyújtott be, de ezt a szenátus meg sem vitatta.

Ezt követően szélesebb körű anyanyelvhasználatért és a közösségi szimbólumok büntetlen használatáért nyújtotta be 2019. október 28-án az RMDSZ a saját közigazgatási törvénykönyv-tervezetét, ami tartalmazta azokat a javaslatokat, amelyeket a parlament egyszer már elfogadott. Ezt a törvénytervezetet fogadta el 2020. április 8-án hallgatólagosan a szenátus, miután a koronavírus-járvány miatt nem tárgyalták az ügyet 45 napig, így az automatikus elfogadással a képviselőház (döntő ház) asztalára került. Ez ellen szólalt fel az államelnök, minősíthetetlen módon.

Midnezek tekintetében felmerülhet néhány kérdés, amit a szász államelnök sem tud megválaszolni: miért nem elfogadható az az indítvány, hogy a kórház vagy a polgármesteri hivatal mellett a rendőrségen is lehessen magyarul beszélni ott, ahol húsz százalék a kisebbség aránya? Miért van az, hogy Bukovina zászlaját fel lehet vonni, de a székely zászló használatáért

húszezer eurós büntetés jár (ezzel a székely zászló bevonult a világtörténelembe, mint az emberiség legdrágább zászlaja)?

2020-05-06 - Hegedűs Csilla